

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag.

Af *Justitsministeren* :

Til § 2.

I Punkt 3, 1ste Linie, ændres „15 Aar“ til: „18 Aar“, og efter Ordet „Sted“ i 2den Linie tilføjes: „, medmindre den afdøde efter sit 15de Aar har tilkendegivet Ønsket om, at hans Lig ikke skal brændes“.

Det stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Ændringsforslaget gaar ud paa at give det foreliggende Lovforslag en saadan Affattelse, at det paa det omhandlede Punkt bliver overensstemmende med den allerede gældende Ret, idet Ændringsforslaget udtaler, at naar en Person dør i Alderen mellem 15 og 18 Aar uden at have taget Standpunkt enten for eller imod at blive brændt efter sin Død, skal Forældrene kunne træffe Bestemmelse angaaende hans Lig. Naar dette Ændringsforslag er vedtaget, bliver Retstilstanden uforandret paa dette Punkt; ellers vilde der ske et Tilbageskridt, og i hvert Fald Flertallet i Udvalget har været enigt med mig om, at det burde ikke finde Sted. Saaledes som Lovforslaget efter Ændringsforslagets Vedtagelse vil blive affattet, er det paa ethvert Punkt et Fremskridt, navnlig derved, at det giver Hjemmel for, at Medlemsskab af en virkelig, af Justitsministeriet godkendt Ligbrændingsforening er Udtryk for et saadant Ønske om at blive brændt efter sin Død, at det giver Berettigelse dertil, og endvidere, at en blot Udtalelse, for hvilken der kan føres Bevis, er tilstrækkelig. Som Lovforslaget saaledes bliver, vil jeg varmt anbefale det til det høje Tings Vedtagelse.

Ordføreren (Godskesen): Udvalget har haft Lejlighed til at forhandle om det Ændringsforslag, som er stillet af den højtærede Minister, og vi kan anbefale det til Vedtagelse her i Tinget. Der er vist kun et enkelt Medlem i Udvalget, som har taget en anden Stilling, og jeg antager, at han selv vil begrunde sin Opfattelse her fra Talerstolen.

Som jeg tillod mig at fremhæve ved anden Behandling, er det et Spørgsmaal, om ikke Vedtagelsen af det Ændringsforslag, som den højtærede Minister nu har stillet, naturligt maatte medføre, at den Alder, der kræves, for at en Person i levende Live kan

tage Bestemmelse om, at han vil brændes, skulde forhøjes fra 15 til 18 Aar. Der kunde være noget naturligt i, at de to Ting harmonerede, at den samme Aldersgrænse gjaldt ved Spørgsmaalet, om den paagældende selv kan tage Bestemmelse, som ved Spørgsmaalet, om andre kan tage Bestemmelse for ham. Vi har imidlertid ikke villet forfølge denne Tanke videre under Hensyn til, at den lille Disharmoni, hvis man kan kalde det saaledes, som her er til Stede, allerede findes i den gældende Lovgivning, og Tanken har netop været at blive staaende ved den gældende Lovgivning, hvad Realiteten angaar.

Vi kan altsaa anbefale den højtærede Ministers Ændringsforslag til Vedtagelse uden at forfølge den Tanke videre, jeg her har omtalt.

Blang: Den Situation, der er tilvejebragt i dette høje Ting ved det Ændringsforslag, den højtærede Justitsminister har fundet sig foranlediget til at stille her ved tredje Behandling, kan jeg med et mildt Ord betegne som enestaaende. I alt Fald har jeg aldrig i de 10—11 Aar, jeg har haft Sæde i den danske Rigsdag, i Folketing og i Lands-ting, oplevet noget tilsvarende.

Dette høje Ting nedsætter et 15 Mands Udvalg om et Lovforslag, om hvilket der allerede ved første Behandling her i Tinget viste sig meget stærkt divergerende Anskuelser. Udvalget holder en Række Møder, man søger at nærme sig hinanden, og man ender med at slutte et Forlig paa følgende Basis: Udvalget er villigt til at strække sig endogsaa meget vidt i Retning af at lempe de formelle Bestemmelser for Personer, der vitterligt ønsker, at deres Lig brændes, medens man saa paa den anden Side stærkt indskrænker de efterlevendes Ret til at lade paarørendes Lig brænde, naar Ønske herom fra disse paarørende ikke er konstateret. Af Hensyn til Forældreretten maatte man sætte en Aldersgrænse her, og man satte den ved 15 Aars Alderen, bl. a. fordi man har denne Aldersgrænse andetsteds i den danske Lovgivning, saaledes i Adoptionsloven. Med Hensyn til Begravelsesformen for Personer mellem 15 og 18 Aar indsatte man ved Forliget den Bestemmelse, at der skulde foreligge et Ja fra begge Parter, et Ja fra Indehaveren af Forældremagten og et Ja fra den afdøde selv, for at Ligbrænding skulde kunne finde Sted.

Paa Grundlag af dette Forlig udarbejder Udvalget Ændringsforslag, og Udvalget var saare heldigt stillet i saa Henseende, naar man ser hen til Udvalgets Formand og Udvalgets Ordfører. Den højtærede Ju-